

Ed.

473. Frumvarp til laga

[292. mál]

um breyting á lögum nr. 120 31. des. 1976, um tollskrá o. fl., með síðari breytingum.

Flm.: Eiður Guðnason, Karl Steinar Guðnason.

1. gr.

Í 14. tölul. 3. gr. laganna falli orðin „ráðherra og“ brott.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

G re i n a r g e r ð .

Fr. þetta var flutt á síðasta þingi en náði eigi fram að ganga. Þá fylgdi því svohljóðandi greinargerð:

Ljóst er að reglur þær, sem nú gilda um hlunnindi ráðherra í sambandi við bifreiðakaup, stangast á við réttarvitund almennings. Þess vegna ber nauðsyn til að breyta þeim reglum sem nú eru í gildi um þetta efni.

Á 100. löggjafarþingi var flutt stjórnarfrumvarp til laga um breytingu á tollskrá sem miðaði að því að fella þessi fríðindi ráðherra niður, þ. e. a. s. að þeir gætu keypt bifreiðar án þess að greiða af þeim aðflutningsgjöld. Frumvarp þetta var samþykkt í neðri deild og er nefndaralit fjárhags- og viðskiptanefndar þeirrar deildar prentað hér með sem fylgiskjal.

Á vordögum 1979 dagaði þetta mál hins vegar uppi hjá fjárhags- og viðskiptanefnd efri deildar og hlaut ekki afgreiðslu.

Þegar frumvarp þetta var flutt á 100. löggjafarþinginu fylgdu því svohljóðandi athugasemdir:

„Í allmögjum ár hafa verið í gildi sérstakar reglur um tollmeðferð bifreiða er ráðherrar hafa til afnota. Með lögum nr. 1/1970, um tollskrá o. fl., var veitt heimild til þess að veita undanþágu frá greiðslu aðflutningsgjál达 af bifreiðum ráðherra í samræmi við reglur um bifreiðamál ríkisins.

Reglur þær, er nú gilda um bifreiðamál ríkisins, er að finna í reglugerð nr. 6/1970. Í 10. gr. reglugerðar þessarar eru svofeld ákvæði:

„Hver ráðherra getur fengið til umráða ríkisbifreið, sem ríkissjóður ber allan kostnað af. Bifreiðar þessar skulu sérstaklega auðkenndar, og er óheimil notkun þeirra nema í embættisþágu.

Ráðherra, sem ekki óskar að fá til umráða ríkisbifreið, á þess kost að fá keypta bifreið, er hann tekur við embætti, með sömu kjörum og gilt hafa um bifreiðakaup ráðherra, er lætur af embætti. Heimilt er að veita ráðherra í eitt skipti lán til slíkra kaupa með sömu kjörum og gilda um ríkisforstjóra, sem hafa haft ríkisbifreið til afnota.“

Ríkisstjórin telur óeðlilegt að ráðherrar fái bifreiðar er verða einkaeign þeirra, með öðrum kjörum en almennt gilda í landinu. Er því með frumvarpi þessu lagt til að lagaheimild til veitingar slíkra fríðinda verði felld úr gildi.“

Sá rökstuðningur, sem frumvarpinu fylgdi, á ekki síður við nú en þegar það var upphaflega flutt. Flutningsmenn telja eðlilegt að þessar reglur um ráðherrafríðindi verði felldar úr gildi og því er þetta frumvarp flutt.

Fylgiskjal.

1978—79 (100. löggjafarþing) — 184. mál.

Nd.

482. Nefndarálit

um frv. til l. um breyt. á l. nr. 120 31. des. 1976, um tollskrá o. fl., sbr. lög nr. 24 10. maí 1977 og lög nr. 82 18. maí 1978, um breyt. á þeim lögum.

Frá fjárhags- og viðskiptanefnd.

Í frumvarpinu felst sú breyting frá gildandi lögum að fella niður heimild um að ráðherrar geti keypt bifreiðar án þess að greiða aðflutningsgjöld.

Fjárhags- og viðskiptanefnd var sammála um að mæla með samþykkt frumvarpsins.

Alþingi, 19. mars 1979.

Lúðvík Jósepsson,
form., frsm.

Halldór E. Sigurðsson,
fundaskr.

Matthías Á. Mathiesen.

Ólafur G. Einarsson.
Vilmundur Gylfason,
með fyrirvara.

Kjartan Ólafsson.
Finnur Torfi Stefánsson,
með fyrirvara.